

Crist ens ha alliberat

Dc, 6/10/2021 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 6 d'octubre 2021

Estimats germans i germanes, bon dia!

Avui reprenem la nostra reflexió sobre la Carta als Gàlates. En ella, Sant Pau ha escrit paraules immortals sobre la llibertat cristiana. Què és la llibertat cristiana? Avui ens centrarem en aquest tema: la llibertat cristiana.

La llibertat és un tresor que només s'aprecia realment quan es perd. A molts de nosaltres, acostumats a viure en llibertat, sovint apareix més com un dret adquirit que com un regal i un llegat a conservar. Quants malentesos sobre el tema de la llibertat, i quantes visions diferents han xocat al llarg dels segles!

En el cas dels Gàlates, l'Apòstol no podia suportar que aquells cristians, després d'haver conegut i acceptat la veritat de Crist, es deixessin atraure per propostes enganyoses, passant de la llibertat a l'esclavatge: de la presència alliberadora de Jesús a l'esclavatge del pecat, del legalisme, etc. Encara avui el legalisme és el nostre problema, de molts cristians que es refugien en el legalisme, en la casuística. Per tant, Pau convida els cristians a mantenir-se fermes en la llibertat que han rebut amb el baptisme, sense deixar-se tornar a posar sota el «jou de l'esclavitut» (*Gal 5,1*). És justament defensor de la llibertat. És conscient que alguns «falsos germans» - així els anomena - s'han introduït en la comunitat per «espiar - ho escriu així - la nostra llibertat que tenim en Crist Jesús, per fer-nos esclaus» (*Gal 2,4*), tornar enrere, i Pau això no ho pot permetre. Una predicació que impediria la llibertat en Crist no podria ser mai evangèlica: seria potser pelagiana o jansenista o alguna cosa així, però no evangèlica. No podem forçar mai ningú en nom de Jesús, no es pot fer ningú esclau en nom de Jesús que ens fa lliures. La llibertat és un regal que se'ns ha fet amb el baptisme.

Però l'ensenyament de Sant Pau sobre la llibertat és sobretot positiu. L'Apòstol proposa l'ensenyament de Jesús, que trobem també en l'Evangeli de Joan: «Si us manteniu en la meua paraula, sou realment els meus deixebles; coneixereu la veritat i la veritat us alliberarà» (8,31-32). La crida, per tant, és sobretot romandre en Jesús, la font de la veritat que ens allibera. La llibertat cristiana, per tant, es basa en dos pilars fonamentals: primer, la gràcia del Senyor Jesús; segon, la veritat que Crist ens revela i que és Ell mateix.

En primer lloc és *un do del Senyor*. La llibertat que els Gàlates han rebut - i nosaltres com ells amb el baptisme - és fruit de la mort i resurrecció de Jesús. L'Apòstol concentra tota la seva predicació en Crist, que l'ha alliberat dels lligams amb la seva vida passada: només d'Ell en brollen els fruits de la vida nova segons l'Esperit. De fet, la llibertat més veritable, la de l'esclavitud del pecat, ha brollat de la Creu de Crist. Estem lliures de l'esclavitud del pecat per la creu de Crist. Allà mateix on Jesús va deixar que el clavessin a la Creu, on es va fer esclau, Déu ha posat la font de l'alliberament de l'home. Això no deixa de sorprendre'ns: que el lloc on ens despullen de tota llibertat, és a dir la mort, es pugui convertir en font de la llibertat. Aquest és el misteri de l'amor de Déu: no s'entén fàcilment, es viu. Jesús mateix ho havia anunciat quan va dir: «Per això el Pare m'estima: perquè jo dono la meua vida, i després la recupero. Ningú me la pren: soc jo qui la dono lliurement. Tinc el poder de donar-la i el poder de recuperar-la» (Jn 10,17-18). Jesús actua amb total llibertat quan es lliura a la mort; Ell sap que només així es pot obtenir la vida per a tots.

Sabem que Pau havia experimentat personalment aquest misteri de l'amor. Per això diu als Gàlates, amb una expressió extremadament audaç: «He estat crucificat amb Crist» (Gal 2,19). En aquell acte de suprema unió amb el Senyor ell sap que ha rebut el do més gran de la seva vida: la llibertat. De fet a la Creu va clavar «la carn amb les seves passions i desitjos» (5,24). Comprenem quanta fe tenia l'Apòstol, com va ser de gran la seva intimitat amb Jesús i mentre, d'una banda, sentim que a nosaltres ens falta això, de l'altra, el testimoni de l'Apòstol ens anima a avançar en aquesta vida lliure. El cristià és lliure, ha de ser lliure i és cridat a no tornar a ser esclau dels preceptes, de les coses estranyes.

El segon pilar de la llibertat és *la veritat*. També en aquest cas és necessari recordar que la veritat de la fe no és una teoria abstracta, sinó la realitat de Crist vivent que toca directament el sentit quotidià i general de la vida personal. Quantes persones que no han estudiat, que amb prou feines saben llegir i escriure, però que han entès bé el missatge de Crist, tenen aquesta saviesa que els fa lliures. És la saviesa de Crist que va entrar a través de l'Esperit Sant amb el baptisme. Quantes persones trobem que viuen la vida de Crist més que els grans teòlegs per exemple, oferint un testimoni gran de la llibertat de l'Evangeli. La llibertat fa lliures en la mesura que transforma la vida d'una persona i l'orienta cap al bé. Per ser realment lliures necessitem no només conèixer-nos nosaltres mateixos, a nivell psicològic, sinó sobretot fer veritat en nosaltres mateixos, a un nivell més profund. I allà, al cor, obrir-nos a la gràcia de Crist. La veritat ens ha de preocupar - tornem a aquesta paraula tan cristiana: la inquietud. Nosaltres sabem que hi ha cristians que no es preocupen mai: viuen sempre igual, no hi ha moviment en el seu cor, manca la inquietud. Per què? Perquè la inquietud és el senyal que l'Esperit Sant està treballant dintre nostre i la llibertat és una llibertat activa, desvetllada per la gràcia de l'Esperit Sant. Per això dic que la llibertat ens ha d'inquietar, ens ha de fer contínuament preguntes, per poder aprofundir cada vegada més en el que realment som. Així descobrim que el camí de la veritat i de la

llibertat és un camí cansat que dura tota la vida. És cansat mantenir-se lliure, és cansat; però no és impossible. Vinga, anem endavant en això, ens farà molt bé. És un camí en què l'Amor que ve de la Creu ens guia i ens sosté: l'Amor que ens revela la veritat i ens dona la llibertat. I aquest és el camí de la felicitat. La llibertat ens fa lliures, ens fa alegres, ens fa feliços.

Traducció: Josep M. Torrents